

کووید ۱۹ پشتکار ۲۰

کارکردن حرفه‌ای بیش نیازهای زیادی می‌خواهد. مسئولیت‌پذیری بالا و نگاه درست به مسائل و برخورد منطقی، ویژگی‌هایی هستند که داشتن آن‌ها می‌تواند اشخاص را آماده حضور در اجتماع و شروع به کار کند. اما آیا داشتن همه این صفات از فردی در سن هجده سالگی امکان‌پذیر است؟ عرفان مقدم، هنرجوی پایه آخر رشته ماشین‌آلات است که هم‌زمان با تحصیل، به کار در تولیدات گلخانه‌ای مشغول است. با عرفان کمی صحبت کردیم و نظرات خواندنی‌اش را شنیدیم. بیایید ببینیم عرفان چگونه به اینجا رسیده است.

← «عرفان مقدم کیست؟»

هنرجوی سال سوم رشته ماشین‌ابزار یا همان ساخت و تولید در نظام قدیم تحصیلی.

← «تحصیل را تا آخرین دوره ممکن

دامه می‌دهم

نمی‌خواهم حرف بیراه بزنم، اما خوب علاقه‌ام به این رشته و کارم را در حدی می‌بینم که بتوانم تا بالاترین درجه‌های آن را طی کنم. در نهایت به آموزش این رشته به جوانان علاقه دارم و شوقی برای ارائه سبک و روش‌های جدیدی به جهان، برای سهولت زندگی بشر، دارم؛ شاید یک اختراع که از الان هم ایده اولیه آن را در ذهنم دارم.

← «کرونا و مشکلاتش»

خب ما تا این لحظه چیزی حدود سی یا چهل کلاس عملی داشتیم که به دلیل کرونا و مشکلاتش لغو شدند. این موضوع مبحث یادگیری را کاملاً زیر سؤال می‌برد. کلاس‌های عملی چهار تا پنج جلسه برگزار شدند. این یعنی مشکلی جدی در آموزش به دانش‌آموز هنرجویی که به دنبال یادگیری سریع‌تر مباحث درسی است، تا بتواند در محیط کاری از آن روش‌ها بهره بگیرد.

← «خلق، تولید و علاقه زیاد به

اختراع مسیر را نشانم داد»

از رشته ماشین‌ابزار یا همان صنعت تراشکاری به عنوان آچار فرانسه صنایع یاد می‌شود. یکی از رشته‌های فوق‌العاده و در عین حال پول‌ساز، با آینده کاری بسیار روشن. ماشین‌ابزار رشته‌ای است که تقریباً می‌توان گفت محدودیتی برای ابداع و اختراع دستگاه‌های جدید ندارد. افرادی که در این رشته تحصیل می‌کنند، دستگاه یا روشی نو برای انجام کارهای سخت‌تر قدیم درست می‌کنند.

«تا انتهای مسیر می‌روم»

باید بگویم، بعد از هنرستان برنامه دارم که رشته مهندسی ماشین آلات را ادامه بدم. در طول این مسیر قطعاً کارم را رها نمی‌کنم و ادامه می‌دهم، ولی داشتن علم نظری بیشتر برای موفقیت در این زمینه، بسیار ضروری به نظر می‌رسد. اصلاً نمی‌خواهم فقط به علم تجربی تکیه کنم.

ترکیب خوبی از تجربه و دانش چیزی است که می‌تواند هر کسی را در مسیر انتخابی‌اش به موفقیت برساند.

«کمی نصیحت»

من با معدل ۱۸ وارد هنرستان شدم. رشته‌ای که من انتخاب کردم، برای استخدام، به تحصیل در دوره‌های بالا نیاز ندارد. من با دو سال تحصیل و استخدام در یکی از کارگاه‌های تراشکاری، درآمدی مناسب و قابل ملاحظه دارم. پس می‌توانم آینده خوبی را برای هنرجویان این رشته پیش‌بینی کنم.

«کمی درد دل»

من از رشته‌ای که انتخاب کرده‌ام کاملاً راضی هستم؛ چه از لحاظ درآمدی و چه از لحاظ تجربه‌های کاری، آموخته‌هایی به دست آورده‌ام که برایم بسیار با ارزش هستند. اگر به صنعتگران، هنرستانی‌ها و هنرستان‌ها بهای بیشتری بدهیم و ارزش بیشتری برایشان قائل باشیم، قطعاً ایران بهتری، از همه لحاظ، خواهیم داشت. تغییرات نگرش خانواده‌ها و گاهی خود استادان می‌تواند به این موضوع خیلی کمک کند.

«نگرش غلط جامعه و در مقابل»

وجود حامیان»

رشته‌های فنی در نظر مردم جامعه نسبت به رشته‌های نظری مانند مهندسی یا دکتری معمولاً شأن کاری کمتری دارند، اما خوب باید ببینیم، با توجه به اتفاق‌های سال‌های گذشته و شرایط جامعه ما، نظر عامه مردم این است که در این دوره صنعت خیلی بهتر و پول‌سازتر است. در نتیجه حداقل دید مالی بهتری دارند. اما خوب از لحاظ دید شخصیت کاری، گاهی بیش می‌آید که افراد خواه و ناخواه از کلماتی استفاده می‌کنند که بار معنایی درستی ندارند.

«جای تشکر دارد»

در این ایام و پس از مشکلات ناشی از بیماری کرونا، باید از هنرآموزان سال سوم، آقای دکتر عطایی و مهندس کلانتری که سعی کردند صدمات ناشی از تحصیل دوره کرونا را جبران کنند و همچنین استاد عزیزم مهندس میثم نقی‌لو که از بهترین صنعتگران این رشته هستند، تشکر کنم. این افراد در مسیر سخت یادگیری کروناپی دلسوزانه همراه ما بودند.

«شروع مسیر حرفه‌ای»

از اواخر سال تحصیلی یازدهم شروع به کار کردم و تجربه‌های زیادی داشتیم که اکثر آن‌ها در کارگاه‌های هنرستان میسر نمی‌شود. الان که در پایه دوازدهم هستیم، با همین یک سال کارکردن، آمادگی بیشتری برای مسائل کاری و چالشی دارم.

در طول این مسیر به موارد زیادی فکر کرده‌ام. ممکن است همه چیز در آن واحد رخ دهد، اما راهی که از الان برای آن برنامه دارم، راه‌اندازی کارگاه قالب‌زنی است؛ جایی که بتوانم در کارگاه خودم و با ماشین‌های ساخت خودم موفقیتی به دست آورم که نه تنها برای من، بلکه برای جامعه هم مفید باشد. به نظرم بیشترین عاملی که هر جامعه را رشد می‌دهد، رشد تک‌تک نفرات آن است.

